

AUGLÝSING

131

9. okt.

um breyting á reglugerð fyrir Vestur-Húnavatnssýslu um fjallskil o. fl.,
nr. 121 frá 1940.

Upphaf 3. greinar reglugerðarinnar orðist svo:

Allir þeir, sem hafa jörð til ábúðar eða umráða, eru skyldir til að smala heima-
lönd sín á vorum, eftir því sem hreppsnefnd ákveður.

Breyting þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefur samið og sam-
þykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. laga nr. 12 31. maí 1927, til þess að
öðlast gildi þegar í stað og birtist til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 9. október 1946.

Pétur Magnússon.

Árni G. Eylands.

AUGLÝSING

132

11. okt.

um breyting á samþykkt um akfæran veg frá Hlíðará fram Svartárdal,
austan Svartár, nr. 4 frá 4. jan. 1923.

3. gr. orðist svo:

Þeim huta af kostnaði við vegagerð þessa, sem ekki fæst úr sýsluvegasjóði,
skal jafnað þannig niður:

Greiða skal:

1. Af landverði þeirra jarða, sem á samþykktarsvæðinu eru, 1 krónu á hvert gjald-
skytt hundrað samkv. fasteignamati.
2. Af hverjum nautgrip 1 krónu.
3. Af hverju hrossi 50 aura.
4. Af hverri sauðkind 10 aura.
5. Hver verkfær maður skal greiða 1 dagsverk.

Lögskipuð hreppadagsverk geta frambúar Svartárdals ætíð krafizt að lögð séu
í hreppavegi.

Heimilt er aðalfundi að hækka tekjuliðina 1-4 hér að framan um allt að 50%.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 38 28. nóvem-
ber 1919, staðfestist hér með, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga
að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. október 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.